

Життя

Микола Щербак

За дальним морем. там моя земля!
Шумить Дніпро — життю немає впину! —
Деся там тополя з небом розмовля
І соняшник замріявся біля тину.
Про що він мріє?..
Хмарка проплива.
І ллється полем дужа повінь жита.
Висока днина диха, мов жива,
Гарячим сонцем до країн налита.
А ввечері, коли ударить грім
І заніміє на горі смерека,
Хтось промайне при місяці блідім,
Шугне чиясь летюча тінь далека.
Життя клекоче, як прибій здаля,
І я в чеканні стихну на хвилину,
До лона припаду: гуде земля!
Шумить Дніпро! — життю немає впину!